

דברי הכפר

י ין י ש מ ח ל ל ב א נ ו ש

הרב מנחם הכהן מאיר לנו ברשימה שהופיעה - כי חגי
ישראל ומועדיו קשורים עם היין; ואף שבת, היום שנחקדש
מכל הימים זכר למעשה בראשית, קידושו על היין.

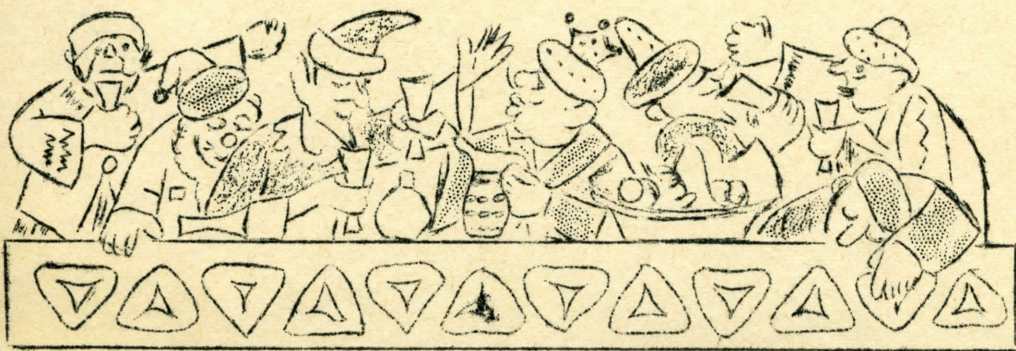
אפשר הדבר שלא בא היין אלא לנסות בו את האדם, בחינת
"ראה נתתי לפניך היום את הברכה ואת הקללה, את החיים ואת
המוות, ובחרת בחיים".

ואפילו את "החטא הקדמון" מקשרים ביין, כפי שנאמר
בסנהדרין ע"ו: אותו אילן שאכל אדם הראשון ממנו, גפן היה.
ואל לנו לשכוח את נוח, שבצאתו מן התיבה להקים עולם חדש לאחר
המבול, התנסה ביין. נזכרת האגדה, שכאשר בא נוח לטעום כרם,
בא שטן ועמד לפניו ושאלו: "מה אתה עושה?" השיב: "כרם אני
נוטע." אמר לו השטן: "נעשה שותפות?" אמר נוח: "הן".
מה עשה השטן? הביא כבש והרגו תחת הגפן. ואחר-כך הביא אריה,
אחר-כך הביא חזיר (או קוף), והטיפו דמן באותו כרם. והשקו
מהם ורמז לו: כחאדם שותה כוס אחת, הרי הוא חמים ככבש.
כשהוא שותה שתי כוסות, הרי הוא נעשה גיבור כארי! כיוון
ששתה שלוש כוסות, הרי הוא נעשה כחזיר או כקוף.....

(ממקורות ישראל)

ובכל זאת - הבו לנו יין, יין -

ח ג פ ו ר י ס בעוד שבועיים!

דברי הכפר

מס' 395

כפר הנשיא

14.2.75

ג' באדר תשל"ה

מ ה נ ש מ ע ! ? ! =====

* גם אצלנו טובתים! בשבת התפוצ'ר פורד אחד בטיול
לרמת הגולן, ומיד הצטרפו שני פורדים נוספים
לשבתה - אחד בלוד ואחד בבריכות הדגים.

* כיתה הירדן יצאה לטיול החסינה באחור אך -
כזראה המארגנים פשוט שכחו לאסוף אותם.
בינתיים לא שמענו מהם, לכן מניחים שהכל
הסתדר בצד הכל טוב. בקורה שלא יסכחו להחזיר
את התכשיטים שלנו!

* בית הספר המקומי עסוק השבוע בנושא מרכז (ראה כתבה
בעלון זה). לפי השמועות וההדוים בהנים מאד. (בקורה
שגם המורים יסיימו את השבוע עייפים ומרוצים).

* שמענו שמועה שג'רי ק. יגיע בשבוע הבא... יופי,
נוכל להזמין אותו לבגן בתהלכות פורים לילדים!

* פורים ממטמט ובא... והפרסומות למסיבת החברים
צצות כמו פטריות. ראה פרטים נוספים בעלון זה.

* השבוע לא היתה שריפה ביום ראשון - לעומת
טלוטת השבועות שקדמו לו. האם אתה ובני
משפחתך יודעים איך להתנהג במקרה של שריפה
ביתית? האם ידוע לך למי לפנות והיכן
נמצא ציוד לכבוי בקרבת ביתך? אנו מבטיחים
להביא איבפורמציה מלאה בשבועות הקרובים.

מ ז ל ** ט ו ב
* * * * *

בישואין

20/2 קרול ופול בילגורי

פטירה

64_13/2 גלעד הימן

ימי הולדת

18/2 טאול טמברג
לורנס מרקוסון
19/2 חמר פרימוסט
20/2 אריאלה לויז
22/2 מיכי מנדז' יגורסקי
23/2 עדנה קלמן
עמליה גרשמן
רודבי ויטהם
דביה כהן
מרגלית כהן

מי שנתברך בזכרון טוב וקורא את "דברי הכפר" בשקידה, יזכור בודאי שדורו חבו כבד לפני שבה על שבוע הנושא המרכז, בבית הספר המקומי. הסברנו אז את מטרות המבצע הזה ככפולות: למודיות וחברתיות. (א) העשרת הידע בשטח קצת יוצא דופן, ובצורה חרותית. (ב) לכוד חברתי ע"י עבודה בקבוצות רב-גיליות.

השָׁבָה בחרנו בנושא "קבוץ גלויות", למטרות ה"ל בתורוספה מטרה נוספת,
אף היא חברתית: פתוח של יחס כבוד כלפי מנהגי עדות שונות, והזדהות
עם העם על כל פלגיו.

עוד לפני הפתיחה "הרשמית" ביום ראשון
בכנסו הילדים לאוירה של "עולים חדשים"
ע"י הכנת "הצגות" בנושא העליה. ביום
ראשון התכנסו כולבו וחזינו בהופעות.
הוסבר לילדים שכולבו "עולים" ובשירת
"ארצה עלינו" הלכו ל"מרכז קליטה". שם
היה "אסור" לדבר עברית והיו רבים
שהסתדרו לא רע באנגלית. דווקא! אחרי
כבוד זאת ראינו סרט בשם "מעולה לעולה".

בסדרם וראיתם בלין היתה את קשרי ש...
עולה בין ה"צברים", וכשהילד הפולני הבלובזיני הקטן פורץ בבכי כי
קראו לו "פולני מלוכלך" היה אפשר להרגיש ממשי את התרגשות הילדים בקהל.
בהמשך הנושא אבחנו לומדים על כמה עדות (הבחירה היתה לפי האפשרויות
המעשיות). בכיר את העדה הפרסית, המרוקאית, ההודית, התימנית -
וה"אשכנזית". כל יום מוקדש לעדה אחת. הזמנה בציגות העדות פרס
ומרוקו מחזור - רותי ג' תכניס אותנו בסוד העדה ההודית, וגילה צברי
תספר על תימן. הקושי העיקרי שלנו הוא למצוא בציג עדת אשכנז שעדיין
זוכר(ת) מזהגי אבות!

בשמע ספורים וזכרונות. בבשל מטעמים, בכין מפות, בשמע מוטיקה
וברקד רקודים. בכין גם בובות בתלבושות שונות ובחפץ חומר ויזואלי.

היום הפרטי כבר עבר עלינו בהצלחה מלאה, ואם לא תרד סופת שלג
בקורה להגיע לטרף השבוע בטלום. אז תוכלו לבוא לחזות בתערוכה
המסכמת. בינתיים תבקשו פרטים בוסטים מהילדים המסתתפים - כיתות א'-ר'.

ה ל ז א

* * * * *

למען כפר הנשוא "נקריה ריפה"

חברים וילדים מתבקשים לא להביא בכיסה
לחדר האוכל גפרט, ובכל הבנין בכלל, חבילות
של כביסה מלוכלכת. על-פי רוב הן בסככות
שם! התאים במכבסה פתוחים כל השבוע!

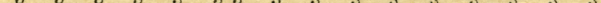
המאפרות מיועדות לבדלי סיגוריות. בא
לא למלא אותן עם פסולת אחרת. יש סלים לכך.

בתורה מראש על השתתפותכם במאמץ

"למען כפר הבשר בקריה ויפה".

מ' צ' ב' ה'

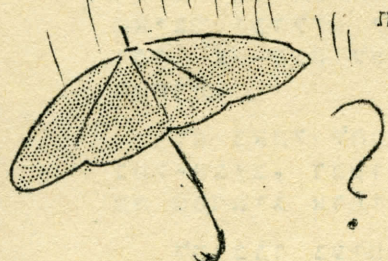
ד. המרכז הצבאי

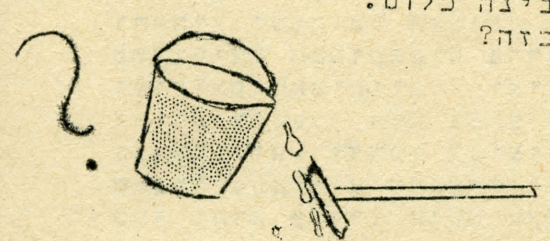

על ראש הגנב... משפט...

גשם יורד, כשאני יוצאת מפתח ביתי ולכן אני לוקחת את המטריה. באחד האוכל אני רואה 2 סליט המיועדים למטריות. רטובות ולתוך אחד מהם אני מכניסה את המטריה הרטובה שלי - ליד שתי מטריות שכבר מדובבתי שם. אני מורידה כובע, מעיל, כפפות, ובכנסת לאכול. השעה 7.30 בבוקר. בשעה 8.00 אני גומרת לאכול ומוכנה ללכת. לובשת כובע, מעיל ולפפות, כל אחד במקומו. הוא, ופונה לקחת את המטריה - אין מטריה! בעלמה - הלכה - איבנה! שתי המטריות האחרות עדיין במקומן.

איש לא יספר לי שהמטריה שלי נלקחה על-ידי ילד, אורח-עובד, אולפניסט, פועל או ערבי. זה לא בא בחשבון, כי לא היו כב"ל בסביבה באותה השעה. כן היו - כתריסר חברים שאכלו ארוחת בוקר כמוני. חברים טובים, באמנים ויטריים - ואחד מהם "סחב" את המטריה שלי! לא היתה זאת מטריה במצב כל-כך טוב. רוב הסורגים שבזריט, ואם לא הכרת את הדרך המיוחדת לפתוח אותה - סורג כזה היה מוציא לך עין בקלות! במקרה וראיתם מישהו שמסתובב עם עין אחת בלבד (או אמיליו בלי עיניים) בא להודיע לי. עברו יומיים ואני מחליטה לשטוף את הריצפה. אני יוצאת כדי לקחת דלי וממטה, וירדעים אתם מה? אין דלי! טוב - הלך - בעלם - איבנו! אני איבני מבינה כלום.

לשם מה ירצה מישהו לסחוב ממני דלי יטון כזה? אולי זה גורב המטריה. שיוכל להעמיד בו את המטריה הרטובה שלי. אבל בשבילו יש לי רעיון יותר מוצלח. למה שלא יקח את הסל המיועד לכך מחדר האוכל? בשביל זה הוא עומד שם!

ס ר ש א

XXXXXXXXXXXX

דו"ח מועדת
המרכז הצבורי
=====

- בישיבה הראשונה של הועדה נכלו שלוש החלטות שמסרתן לקדם עבודה שיטתית במשק בטווח ארוך:-
1. יערך סקר בין כל עובדי הבנין כדי לבדוק את מצב התפקוד הנוכחי של המבנה וכדי לערוך רשימה של הצעות לטיפורים וטבויים.
2. הוחלט להזמין את אדריכל הבנין כדי לסייע לבנו במציאת פתרונות למספר בעיות הקשורות לתפעול הבנין.
3. כל בעלי התפקידים ובעלי המקצוע הרוצים להציע ולבצע טבוי כלשהו בבנין מתבקשים לטבות לועדה לשם התייעצות ואשור. החלטה זו באה להבטיח שכל עבודה ואף אם היא נראית פשוטה ביותר, תשתלב עם תכניות אחרות ולא תגרום לשום הפרעה בשטח אחרי של הבנין ולפגם אסתטי.

~~~~~

"כדאי לנו העירה!"
*****

מליט אלז מסכר את עיני כסדמדפתי בדברי הכפר לפני טבועיים. קל
לומר, אך קשה יחסית לבצע.

מי שנוסע העירה לעתים תכופות עלול לטעות את הרגשת התסכול של אלה שאינם יכולים לבצל את אפשרויות התמרון של ימי עיון, בטיעות בתפקיד וכד' על-מנת לערוך קביות, לבקר חברים או סתם לבסוס את אייר ישראל האחרת.

לא באתי להתלונן על אי-שיון חמרי; אינני מקנאה באלה המתרוצצים בתל-אביב, ובקושי מטפיקים לתפוס חמס דקות מבוזזה כדי לאכול פלאפל - מה שמדאיג אותי הוא הניחוק המוחלט מהחיים מחרץ לכפר הנשיא.

לרובנו נעים כאן, ובוה לבו. דוקא בגלל זה, קל מאד להמשיך בשגרה היומיומית, בלי להיות מודע ללחצים המטפיעים על חיי שכנינו באיזור ובארץ בכלל. מצב זה עלול לגרום לחנק בפטי ולהרגשה כאילו אנו חיים מחוץ לעולם המציאות. לכן חשוב מאד שלכל חבר תהיה אפשרות לבוא במגע עם תושבי המדינה המתגוררים מחוץ למסק, אם זה דרך עבודתו, בחוג למודים, באמצעות תחביב או בכל כסיעה העירה המזדמנת לו.

למשל, הכיתה שלי בתל-חי כוללת קבוצצניקים, מוטובניקים, עירובים ועולים חדשים - ובגלל זה הסיחה תמיד מגורצת ומרעבבת כשהסקפות טובות בתקלות זו בזו. לפני שבוע הזדעזעתי! חבר מקבוצ' אחר טפץ את לבו והתחיל לספר על האסיפה שהתקיימה במסקו. איך טחברים מסיגים את מטרותיהם המפוקפקות בדרך של תכסיסים ועלות מתוכמים, המסתירים את במוקיהם האמיתיים. ואיך שקידום הפרט לעתים מטשטש את עקרון היושר וטובת הכלל. הוא בפגע קשות מבטיחת חבריו את יסודות תורת הקבוצ', ובהסתגלותם לדרכי צביעות. אבי ל ידי התעצבתי מגישות שכניבו, כי חשבתי בתמימות שהעקרון של דאגה לזולת ואחריות משותפת תופס בכל קבוצ' כמו שהוא עדיין תופס אצלנו.

הערובה הטובה ביותר להגשמת ערכים קבוציים אלה היא ההקטבה ההדדית.
לאסיפה שני תפקידים עיקריים: להגיע להחלטות ולשמוע דעות. לפי דעתי,
מסוכנת הנטייה "לגשת ישר להצבעה מפני שכל אחד כבר החליט איך הוא יצביע".
עצם העובדה שכמעט מאה אנשים התכנסו בערב גשום וסוער כדי לדון על נושא
כלשהו מחייב אותנו לשמוע מדוע העניין כה חשוב לכל כך הרבה חברים.
לתוצאות ההצבעה יש חשיבות משנית.

חסרוב יותר שהשיחה תעביק לבר הזדמנות להבין באיזו דרך של רגשות, מחשבות וטיקולים מביע כל אחד לעמדתו.

ש ר ל מ י ת

~~~~~

לחברים -

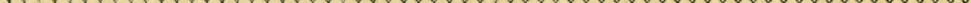
ברצוננו לפתוח בסדרת הרצאות/שיחות עם הרופא החדש שלנו, דר' שחר. סדרה זו מיועדת להקנות לחברים ידע כללי בנושאים רפואיים שונים ויחד עם זה להעמיק את ההיכרות עם הרופא ועבודתו.

הפגישה הראשונה תיערך ביום ה' - 20 בפברואר - בשעה 9.15 בערב. על מקום הפגישה תבוא הודעה.

הנושא יהיה: הלם ופעולתו

כל החברים מוזמנים לבוא, לשמוע, לשאול וגם להחליף דעות.

ועדת הבריאות

לכל החברים, שלומות!

ברצוני רק להביע כמה מילות הערכה:
שהיה בחדר לי בחופשתי בבית.

ראו אנתה מדוע: אומר בפטטות
גמורה - כי זהו הבית. בו מצוי החרם
האנונימי, בו כבולה הילדות, ובו נמצאים
אנשים טכנה בעיני להיות בחברתם. (אינני
רוצה לומר חברה מושלמת דוקא).

כאן - יש אתגר, יש ערך וחשיבות
כמעט בכל עבודה שהיא.

כאן גם אפשר להתבטא במישורים רבים וטובים וקיימות כל האפשרויות
לפיתוח האישיות. קשה למעשה כל-כך לקצר ולבטא הכל במשפטים ספורים.
אך השאר יובן כבר מבין הסודות.

אין בכורבתי לומר שלא טוב במקום הזה הקורס לכולם שבקרא חר"ל. אך
רוצה כל-כך לומר: שטוב עוד הרבה יותר להיות כאן; ושרגש השייכות הוא
כה חזק. עלי להודות שאכן בוכחתי בזאת ופרט רק עתה לאחר שהייה לתקופה
של כשנה וחצי ביבסת אוסטרליה.

מה טוב אם מתוך גורם זה יחזרו כל הבנים למסק.

מאד הייתי רוצה לעבור בין הבתים ולשוחח עם החברים. עם רבים מכם
רציתי להחליף הרבה יותר מאשר רק כמה מילים. אך הזמן פשוט רץ - ברח
מתחת לידיים. אינני רוצה לומר "שלום", וזהו גם מצב שכלל אינני אוהבת
להיות בו.

אומר רק להתראות, בצרוף ד"ש חם חם גם מטובי, ובאמת אבו מצטערים
שלא יכולנו להיות יחד. למרות זאת באמת היה בחדר.

הרבה דשי"ם לבנים לכולכם,
רחן חן על הכל.

שלכם תמיד,

טולי (וטובי).

X X X X X X X X X X X

אינפורמציה מועדת להשתלמויות

א. קבלנו חוזר מסמינר הקבוצים בתל-אביב, בדבר הכשרת מורים לתרבות
הגוף - התעמלות ותנועה - לבתי הספר היסודיים והתיכוניים.
הקורס הוא תלת-שבתי. המעובינים חייבים להזדרז כי אסור למודים
כאלה חייב לעבור פרוצדורות לא קצרות...

ב. עד כה לא פנה איש בקשר לקורסים הבאים במכללת תל-חי:-

מדעי הרוח: מקרא, לשון עברית, הסטוריה של עם ישראל, הסטוריה
כללית, ספרות-עברית, פילוסופיה.

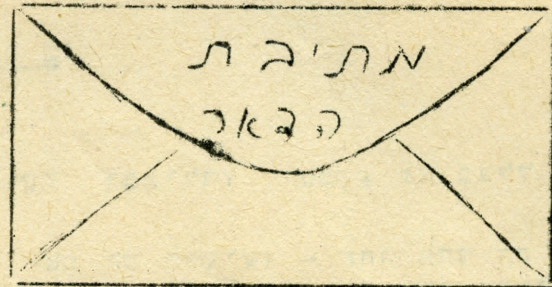
מדעי החברה: גיאוגרפיה, פסיכולוגיה, סוציולוגיה, אנטרופולוגיה,
מדע המדינה, כלכלה, סטטיסטיקה, מתמטיקה, מכינה קדם אקדמית.

ג. יש אפשרויות טובות ללמוד עברית בכתב, ברמות שונות.

ד. במדרשת רופין יהיה קורס בן שלושה ימים (16-18 במרץ) בנושא:-
מזיקי כותנה. הקורס מיועד לפקחי כותנה מתחילים בלבד. מחזור
שני של אותו קורס יהיה בימים 18-20 במרץ.

ה. המדרשה לבהול מיסודה של הסתדרות הפקידים תערוך יום עיון בנושא
הפיקבטי: אמצעים לגילוי מעילות וזיופים...
המעובינים בכל הב"ל (מלבד בנושא האחרון!) יפנו אלי.

ציפורה

רכשתי לי חרג חדש של ידידים!

ואם תשאלוני מה פתאום ידידים חדשים? ובגילך? ובכו, זה בגלל הגב. הגב שלי.

לא תארחי לעצמי שישנם רבים כאלה. אם הם הופיעו - אחד אחד הם צצו כמו פטריות לאחר הגשם הראשון, מהרגע שבשרו להם שעוד אחת הצטרפה לשורותיהם.

אך קודם עלי לתקן טעות. אדי לא גירד אותי מעל האבניים בחדר קרמיקה אלא הוא, ועוד כמה אמצים אספו אותי בחתיכה אחת שלמה ובתנוחה של מדונה מתפללת בין הרצפה ומיטתי בחדרי.

ואז הם הופיעו אחד אחד.

קודם בחמן. בסיון בן 5 וחצי חדשים. "שכבתי חודש ימים בחדר ואחרי הצילום הראשון השכיבו אותי לעוד חדשים בחדר חולים. אחרי זה גבס". מעורר!

איבן: בעל בסיון. "קרה גם לי. זה לא דיסק - זה שריר. אחרי שבוע הכל יסתדר. קצת לשכב. יהיה טוב". סנלי (רימונד) בא. צוחק. רק צוחק! הממזר! גם לידי היה גב. להרים אותו ולרחוץ אותו היה קצת יותר קשה - מספרת מיכל. גם הוא שכב. גם כן גבס. שמואל חזור - עוד מקרה. מתחו אותו בפוריה - בתחו אותו בחיפה - הצלחה של מאה אחוז. רק חבל שעכשיו שבר את הרגל.

ועכשיו באה אנגה. אני מרגישה מאד לא בנוח - סוף סוף הפקרתי כיתה שלמה ועליה לדאוג להחלפתי. אך היא מבחמת אותי: "גם אני גמרתי את הקריירה שלי בתור גבבת בגלל הגב! איבן זוכרת?" -- (ועוד איך שאני זוכרת! אני החלפתי אותה אז!) אבל היום, בהיותה מרכזת בית הספר, אני חושדת בה. מה זאת אומרת: "גם אני גמרתי את הקריירה שלי כגבבת?" אני יודעת שמחפשים מורים. אולי יש לה מגמות בספרות?

דוריס - חברתי הנאמנה לחדר. שני בתוחים. השתלת עצם ובאמצע גבס. עדיין אין תוצאות סופיות. משה ב.ח.: "לא לשית לב. לשכב על הרצפה. רק על הרצפה לשכב והכל עובר".

ראובן גוסר זחל על ארבע במדרגות קופת חולים. חשבו אותו למקרה סוציאלי ופיבר לו דרך. אבל אורי שובל? בריון כמוהו! מה גם הוא? הוא רק מחייך לי - לפחות אני בחברה טובה.

הספורים קולחים.

הדודה של השכבה שכבה, הסבא של החברה שלי עושה אמבטיות, המכר ממול עושה תרגילים והשני מתמתח. "בטח תצטרכי חגורה - את יודעת כזאת כמו שהיתה לסבתות שלנו". קורצט בלעז.

וכולם, גם אלה שאין להם ספור משלהם: "מה גם את?? שלך יקרה דבר כזה?"

ובאמת זה היה ההלם הכי גדול. אפילו לא הכאבים וחוסר היכולת לעשות דבר-מה למען עצמי. עד כה הייתי משוכנעת שגב - זה אחד מן הדברים שקורים לכל מיני אנשים - אפילו לחברי הסרובים ביותר. אבל לי? המשך-בעמוד 7.

המשך-מקרה גב

ואז הגיעו המכתבים. קודם כל משבי אחי. האחד מיעץ רק לא ביתוח, לא למתוח וללכת - אפילו בעקום. יש כסא מיוחד. הוא ישלח לי.

לאח השבי יש בסיון אישי. שיטת אלכסנדר. זה מסתו מיוחד, אני בעצמי לא יודעת בדיוק מה זה - אם זה עוזר והוא נשבע בה - בשיטה הזאת. כבר עשה סדורים שאחד מזה יטפל בי.

וחמותי. מסכנה. טכנה חודש ימים על הדלת! (אחרי שהורידו אותה מהציר). אגב, את הדלת הורידו מהציר, לא אותה.

ילדי כיתתי בקרובי בנאמנות יום יום ליד מיטת חולי, דווחו לי על הבעיה בכיתה, למדו הרבה מאד פיזיאלוגיה, אתם רק תשאלו אותם איך מחוברות חוליות הגב!

בקצור, עצות לא חסרו לי, אך את הצרה הזאת אני מאחלת רק לשונאי הגדולים ביותר.

אני מודה לכל שפודדו אותי!

ל ב ר י א ו ת

יעל ב.

§ § § § § § § § § § § § § §
* * * * *

החודש במועדון החברים

כבר עבר חודש מאז עשינו בסיון לסדר ערב חברתי כל יום ב' (רק לחברים).

לשבועיים הראשונים רותי מרקס הכינה עוגה. בשבוע השלישי עשינו סנדוויץ פיצה עם גבינה והשבוע הלן הכינה "scones", אותם חיממנו בטוסטר. היה מאד מוצלח לבוא ביום גשם וקור למועדון ולאכול דבר תעים וחם ולשתות יחד עם "החבר" ה'.

עד כה מגיעים למועדון כ-70 חברים כל שבוע, כולל כל כיתת דרור. מאד נעים ונחמד לשבת עם בני הכיתה המבוגרת שהם מתנהגים בצורה הולמת במפגש חברתי כזה.

מטרת הערב, שהמועדון מקום חם, נעים ובייתי. אין חוקים - רק שזאת הפעם היחידה בשבוע לחברים בלבד. מדברים, משחקים מרכלים; שותים ואוכלים לפי רצון החבר.

יש לי רק בקשה אחת: אבא, סדרו בסיון משחק כל חלקי המשחק בו שיחקתם, בקופסא. ותבוא על המשחקים הברכה.

עדיין אנו זקוקים למתנדבים נוספים להכין תה וקפה.

ב ט ע

הודעה שעלתה למשק 50 ל"י

זה אכפת לי!

ביום ראשון לפני שבוע התקבלה במשק הודעה טלפונית ממחוז גולן
להודיע למא"ז על ישיבת מאז"ם שתתקיימ באילת השחר למחרת בערב בשעה
7.30.

ההודעה ברשמה והפתק הוכנס לתא הדאר של המא"ז. ביום שני, שאול
מצא את הפתק, ומכיוון שלא צוין בו שום תאריך סביר היה להניח שהכוונה
היתה ליום שלישי בערב.

כתוצאה, שאול קיבל משפט על אי-הופעתו בישיבה, וקיבל קנס בסך
50 ל"י.

אבי מבקש מכל חבר המקבל הודעה צבאית למסור אותה מיד ובצורה
ברורה.

בתודה מראש,

ג' ר י

ה ע ר ה:

לא מזמן פרסמנו הודעה דומה מועדת הספורט!
לדעתנו, כל חבר המקבל הודעה עבור חבר אחר חייב לדאוג לכך שההודעה
תימסר לו, ולעשות כל מאמץ להעביר את ההודעה ללא דחוי יתר.

בהזדמנות בזכיר לחברים, טרצוי לא רק לרשום את תאריך ושעת קבלת
ההודעה, אלא גם להוסיף את חתימת המקבל, במקרה של אי-הבנות או ברורים.

המערכת

§ § § § § § § § § § § § § § § §

בהגים!

שימו לב!!

אבו רוצים להזכיר שוב לכל הנהגים
שלכל המכוניות של המשק יש מיצוי
גרירה בחברת ט.מ.ג.ר.

מגוררי הרכב הרטומים בכרטיס
המיצוי שבמצא ע"י הרטיון של המכונית.

אם יש בעיות בהטבת גרר אפטר
להתקטר ישירות עם ט.מ.ג.ר. משך 24
שעות ביממה. אין להזמין גרר באפן
פרטי.

ועדת התחבורה

המחסנאית מודיעה

בסוף עובת מכירות - סוף -
העונה בקיים גם אבו
מכירת חסול מלאי.

המדובר על בדים
שבצולו מהטריפה
במתפרה, וגם
על בגדים בלתי
מסומנים שעדיין לא

זוהר.

הודעה על תאריך ושעה תיתלה
על לוח המודעות.

כבישת ווילונות
+++++

אנו מאד מצטערים להודיע לחברים כי אין אנו רואות אפשרות
לכנס ווילונות עד התחלת הקיץ.

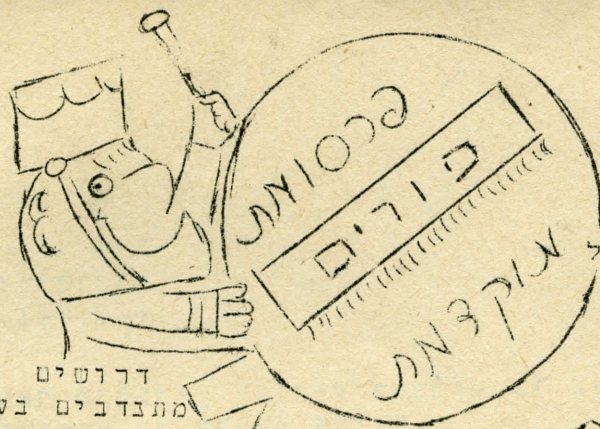
כמות הכביסה עלתה עד כדי-כך שמבחינת מקום, טעות עבודה
וידיים עובדות לא נוכל להוסיף פעולה גדולה כזו ללוח הזמנים
הקיים המכבסה.

אנו מבקשות את סליחת החברים, ובשתדל להבא לפרסם הודעות
משמחות בלבד!

עבודתכם הנאמנות

צוות המכבסה

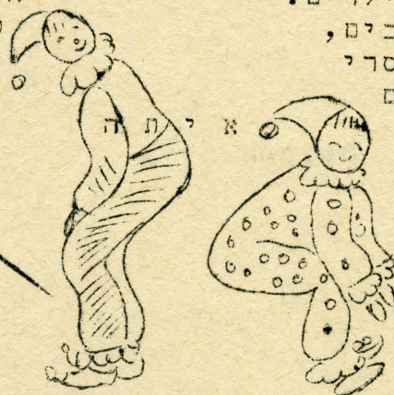
אנו משתתפים בצערה של גילה מדר על מות אביה

סודן אחראית לזיגבוקסטל
החברים. מי שיש לו
בגדים ואביזרים למסור
מתבקש לפנות אליה.

דרושים
מתנדבים בעל
מצב רוח טוב לעזור
בהכנת קטנט למסיבת פורים.
כמו-כן דרושים חברים
לאיתר את הדוכנים
הטובים. -
המעוניינים
יפנו
לדג'י

סדר יב ה
אחראית
הילדים.
נבוכים,
או חסרי
מוזמנים

דרוש ציוד למסיבת פורים
(בהשאלה בלבד)
% % % %

רובין
מחפסת
מזמנים
להחלקה
(על
גלגלים).
המזמנים
הצבועים
יפנו
בבקשה
יטרו
אליה.

- (1) אינדיקום למסור לקולין.
- (2) מחליקים (גלגלים) למסור לגבי.
- (3) כפות ודליים (לחול) למסור לעדנה.
- (4) מגנטים קטנים למסור לדג'י.
- (5) גלגלי שחייה למסור לדג'י.

ד ת ז פ
: : : : : :

לטייפ.

ותקליטים

פורים.

למסיבת

אופבבאך,

מחזמרים,

סטירות.

כל מיני

הצעות

ותקליטים

בבקשה.

לטולמית

128

++++++
+ PARENTS' PAGE +
++++++

THIS MONTH IN THE
MOADON

- :: Purim is only two weeks away, and preparations are already under way for the traditional Fancy Dress Ball. This year's theme is "HOLIDAYS" so let your imagination run riot! Suzanne is in charge of the zigbox - if you have any clothes, accessories, useful objects etc., that are cluttering up your cupboard, get in touch with her. Remember, one man's rubbish is another man's fancy-dress!
- :: Strikes happen even in Kfar Hanassi - on Shabbat one of the Ford cars broke down; within twelve hours two other Ford vehicles had come out in sympathy. The garage is investigating.....
- :: The junior school has been reorganised for a week, while all four classes work together on a project dealing with "The Ingathering of the Exiles." Activities include films, markets, handicrafts, fancydress etc., and even the teachers seem to be having a good time. The children have been introduced to the customs of various Jewish Communities (Persia, Morocco, Yemen, India (our own Ruthi Jackson) and the Ashkenazim) and have spent a morning in an "Absorption Centre" where they were forbidden to talk Hebrew and had to manage as best as they could. A great success, by all accounts!

M A Z A L T O V

- 18/2 Shaul Samberg
Laurence Marcuson
- 19/2 Tamar Primost
- 20/2 Ariella Levine
- 22/2 Micky Mendzigorsky
- 23/2 Edna Kelman
Amalia Gershman
Rodney Witham
Dania Cohen
Margalit Cohen

WEDDING ANNIVERSARY

- 20/2 Carole and Paul Bilgory

A month has passed since we started our Monday Night Specials in the moadon (open to members and parents only). The first two Mondays, Ruthi Marks baked cakes, the third week we ate cheese pizza, and this week Helen prepared scones. What a nice way to spend a cold, wet evening - a tasty snack, a hot drink, and pleasant company. So far about 70 chaverim turn up each week, including Kitat Dror.

The idea of the Monday Night Special is that people should come together to spend a pleasant evening in pleasant surroundings. There are no rules - except that this is the only evening that the Moadon is closed to outside visitors.

We still need help in serving tea and coffee, and all offers will be gratefully received.

Netta.

..FROM THE LAUNDRY....

We regret to announce that due to the vastly increased amount of laundry, and the natural limitations of space, working time and staff, we will not be able to wash curtains until the summer. We are sorry to have had to make this decision, and hope to resume this service as soon as conditions improve.

Phyllis.

Our deepest sympathy is extended to Joy Mader and her family on the occasion of the death of her father.

THE ADVENTURES OF ROBIN JOOK

Several weeks ago a campaign was mounted, whose object was the destruction of one of our local undesirable residents - the cockroach, better known as the Jook. Tables were turned on their sides, cupboards were opened wide, so that the spray could penetrate every dark corner; in short, no effort was spared to give our brown friends with the long antennae a chance to sniff - and die!

The next morning a special Mopping-Up Patrol started work at 4.a.m. When I turned on the lights, the first thing I saw was a giant jook staggering drunkenly along the counter singing "Show Me the Way to Go Home!!" I finished him off with a Karate chop...Reports came in of casualties, particularly amongst the younger jookim, who were not used to the strong stuff. Around dinnertime, we happened to lift up the radio, and discovered a crowd of jookim of all ages dancing to the strains of the Beatles singing "Love me, do!" I managed to finish them off with the help of a large bottle of insecticide.

There was a time when I believed that the Common Israeli Cockroach could not survive in water. But when I opened up the washing-up machine, I found a large crowd of jookim, old, young, large and small, swimming away to their hearts' content, even in the hot-water compartment. One was doing backstroke, another was diving off the moving plates, trying to show off to the lady-jookot (you can easily tell the difference, the females are smaller and walk around on high heels); Saba Jook was leading a line of his grandchildren into the soapy water compartment and shouting affectionately, "Nu kinder, everybody jump in and don't forget to scrub behind your antennae."

There is now no doubt in my mind that the Jook possesses natural immunity, and shows a highly developed sense of initiative and resourcefulness. (You will find him everywhere, and he is prepared to taste anything, even the Saltless Sugarless Diet Food.) He generally dies of old age, or as a result of a direct blow from a rolled up copy of Woman's Own. It is quite obvious that the sprayers and their chemical concoctions have little effect on the cockroach world.

I should like to reproduce here something which did not find its way to the official notice-board, and can be assumed to have originated from one of our six-legged friends:

To our faithful sprayer Nachman:

We should like to express our gratitude and appreciation, both to you and to your friends from Kiryat Shmonah, for the drink you provided, which proved superior in taste and bouquet even to Paztox. We had a great time, marred only by the absence from work the next morning of a few of our number who were suffering from hangovers. We look forward to the opportunity of returning the favour.

Signed,

Robin Jook & his Merry Men.

אחרי נסיון שנצבר במשך שנה, אנחנו באים להציע שיטה לביצוע חלוקת ריהוט אשר מטרתה היא להיות צודקת ויעילה יותר מאשר הדרך בה נהגו בנידון עד כה. שיטה זו צריכה לענות על מספר בעיות עיקריות שבהן נחלקנו במשך השנה שעברה ואשר ידועות לרוב החברים מתוך נסיונם האישי.

1. היא צריכה להיות אוניקסיבית. נחוץ לנתק את החלוקה של החבר בשיפוט של מרכז ועדת הריהוט (או של חבריה).
2. קנה המידה לקבלת ריהוט צריך להיות אחיד וקבוע.
3. השיקול וההחלטה על איזה ריהוט החבר מקבל ומתי הוא מקבל אותו צריך להיות בידינו הוא, ולהיות מותנה בשני גורמים בלבד - מה שמגיע לו מצד אחד, וגובה התקציב לרשותו מצד שני - ושני הדברים צריכים להיות ברורים בכל עת.
4. השיטה צריכה לבטא את רמות הריהוט השונות הקיימות אצל החברים ולתת אפשרות לצימצום הפער.
5. היא צריכה לשמש מסגרת לחלוקת ריהוט לחברים חדשים ולזוגות צעירים.

עיקרון השיטה המוצעת הוא שחידוש הריהוט נעשה אך ורק על בסיס גילו. לכל פריט נקבע אורך חיים סביר, וכל שנה מקבל החבר זיכוי (תקציב) בגובה הפחת השנתי. העדר ריהוט מסויים מהתקן מזכה את החבר במלוא ערכו. יוצא שחבר אשר רהיטיו ישנים או שאין לו כל המגיע לו, יזוכה בסכום גדול יותר מאשר חבר שהרהיטיו חדשים ולא חסר לו מהתקן. לגבי חברים חדשים וזוגות צעירים וכו', יהיו הסדרים מתאימים במסגרת השיטה.

להלן הצעה של הריהוט המגיע לכל משפחה, הסכום המוקצב לכל פריט ותקופת הפחת שלו:-

הפריט	התקציב	שנות פחת	התקציב לשנה (למשפחה)
שולחן	600 ₪	15	40 ₪
4 כסאות	500	10	50
כורסה	420	12	35
ספה	1,200	15	80
כוננית	1,200	15	80
מקלט רדיו	600	12	50
בד לויילונות	240	8	30
מיטה	700	20	35
סה"ה	5,460 ₪		400 ₪

יוצא, לפי הצעה זו, שסך הכל ערך הריהוט המוקצב למשפחה היום הוא 5,270 ₪, והתקציב השנתי הוא בערך 200 ₪ לחבר. (הסכום לחבר הוא קצת יותר גדול מאשר חצי משפחה, בגלל מספר דירות יחידים.)

אנו מציעים להוציא ממסגרת הריהוט מספר פריטים, שלדעתנו מהווים כל אחד מצרך חיוני לכל חבר, וצריך להימצא בדירתו, והם: תנור, מאוורר, קומקום חשמלי וככ' מקרר, והם יסופקו לפי הצורך ממחסן הריהוט.

על מנת להקל על ניהול הפנקסים והסטטיסטיקה הרבה, הומרו סכומי הכסף לנקודות, ולמען הפישוט ניתן לכל נקודה ערך של 10 ₪. כך למשל, שווה שולחן 51 נקודות; ספה 120 נקודות וכו'. ערך הנקודות יהיה צמוד למדד מחירי הרהיטים, ועם כל עליית מחירים יעלה גם ערך של כל נקודה בהתאם. אם בעוד שנה יעלו מחירי הרהיטים ב-20% למשל, אז הערך של כל נקודה בשנת 1975/6 יהיה 12 ₪.

לכל חבר (משפחה) יהיה כרטיס נקודות אשר ישקף את מצב הריהוט שלו, והוא יוכל בכל עת למשוך את הנקודות, או כל חלק מהן, ולקבל תמורתן את הזכות לקנות רהיטים לפי בחירתו. הוא לא יהיה מוגבל לפריטים "מגיעים" לו, או לפריטים שועדת הריהוט מחליטה לחלק באותה תקופה, כנעבר. החבר עצמו יוכל להחליט על העדיפויות שלו, והוא רשאי להעביר נקודות מפריט אחד לאחר. מבחינה זו דומה השיטה לתקציב כולל המיועד ומוגבל לנושא הריהוט. אחרי הנהגת השיטה והרצתה למספר שנים (עד לחיסול הפער), ייעלם הצורך להיכנס לפריטים ונוכל להסתפק בניהול כרטיסי נקודות בלבד.

כדי להמחיש את השיטה, הנה דוגמה של מראה כרטיס ריהוט של משפחה פלונית:

הפריט	שנת קבלה	שנות פחת	נקודות לשנה	ס"ה נקודות זכות
שולחן	1966	8	4	32
כסאות	1966	8	5	40
כורסה	-	12 (מקס.)	3.5	42
ספה	1960	14	8	112
כוננית	1969	4	8	40
מקלט רדיו	1968	6	5	30
וילונות	1974	-	3	-
מיטה	1971	3	3.5	10
			<u>40</u>	<u>306</u>
				ס"ה נקודות

למשפחה הנ"ל מגיע, איפא, בשנת תשל"ה, סך של 3,060 ל"י להוציא על ריהוט לפי בחירתה (או כל חלק מסכום זה), וכל שנה היא מקבלת תקציב של 40 נקודות נוספות שהוא שווה, לפי הערך של היום, 400 ל"י.

מהסטיסטיקה שריכזנו באמצעות השאלונים, מצטיירת תמונה של מצב הריהוט אצלנו כדלקמן:

סך הכל הריהוט שצריך להימצא בדירות החברים לפי הצעתנו, במחירים של היום, הוא 600,000 ל"י (115 יחידות כפול 5,270 ל"י, שהוא הסכום המוצע בתקף). אם נלך לפי שיעורי הבלאי שהצענו, מתקבל שהסכום שהצטבר בקרן הבלאי של כל החברים מגיע עד היום ל-265,000 ל"י. כל שנה מתווסף לסכום זה כ-45,000 ל"י (115 כפול 385 ל"י), שהוא הערך של שנת בלאי, ויורד ממנו הסכום שנוציא על ריהוט באותה שנה. יוצא, איפוא, שאם לא נקציב יותר מ-45,000 ל"י לשנה עבור תידוש הריהוט, אז באופן כללי ננציח את המצב הקיים היום ולא נגיע לשום שיפור, וכפועל יוצר, כל סכום מעל ל-45,000 ל"י לשנה יתרום לשיפור מצב הריהוט בהתאם. (יש לציין שסכום זה מהווה 210 ל"י לחבר בתקציב ההוצאות השנתי).

לו הריהוט הנמצא בידי החברה, אשר ערכו היום הוא 335,000 ל"י (600,000 פחות 265,000) היה מחולק באופן שווה בין כל החברים, היתה הבעיה פשוטה למדי, אך למעשה קיים פער ברמות הריהוט, שנוצר במשך השנים כתוצאה משיקולים שלא תמיד היו אובייקטיביים ואחידים, והיו מבוססים על ותק (לא של הרהיטים) ועל אופי וצורת הפעולה של כל ועדה וועדה. גם התקציבים המצומצמים מדי גרמו לקשיים ולעיוותים. וזה נוסף לעובדה שחלק ניכר מהריהוט שנמצא אצל חברים מקורו אינו בתקציבי הריהוט של המשק.

הסכום של 265,000 ל"י, שהוא הבלאי (או פיגור בחידוש), מורכב מריהוט שמחולק לפי קבוצות גיל כדלקמן:

קבוצת גיל	גיל הריהוט	הסכום הנחוץ לחידוש
1	16 שנים ומעלה	53,000 ל"י (כולל ריהוט שחסר לגמרי)
2	14 - 15 שנים	56,000
3	12 - 13 "	27,000
4	10 - 11 "	20,000
5	8 - 9	31,000
6	כל היתר	78,000
		<u>265,000 ל"י ס"ה</u>

הצעת התקציב לריהוט של התנועה הקבוצית לשנת תשל"ה היא 270 ל"י לחבר. פרוש הדבר שאם נאמץ לעצמנו תקציב זה, יעמוד לרשותנו סך של 58,000 ל"י (215 חברים כפול 270 ל"י). אם נניח שלצרכים אחרים מלבד קניות ריהוט, כגון הספקת תנורים, מאוררים, קומקומים, טרנזיסטורים, אהילים וכו', כולל לחוזרי צבא, וריהוט ראשון לחברים חדשים ולזוגות צעירים, דרוש סכום שנע בין 10,000 - 15,000 ל"י (לפי המצב), נשאר סכום כ-45,000 ל"י שהזכרתי לעיל שהוא נחוץ לקיים את מצב הריהוט ברמה הנוכחית באופן כללי. הסכום הזה לא יספיק אפילו לחסל את הקבוצה של 16 שנים ומעלה, וזה בהנחה שלא יוקצב כל סכום לכל יתר החברים. יש גם לזכור שבשנת 1976 תיווצר בעיה דומה מאחר ואז תתווסף לכולם שנת בלאי אחת, וחלק מהקבוצה השניה יעלה למקום הראשון. ברור שאם נרצה להתקדם יהיה צורך להקדיש למטרה זו אמצעים מעל ומעבר לתקציב השנתי הרגיל.